

gesser, hvilket derimod ikke er Tilfældet med de to andre Love. Endelig maatte det saameget mere bestyrke Ministeriet i den Fortolkning, som det havde antaget, at Loven angaaende Afhændelsen af offentlige Stiftellers Gods af 24de April 1860 blev givet paa en Tid, da det var bekjendt, at Højesteret havde fortolket Bestemmelserne i Loven af 8de April 1851 § 14, som ere ligelydende med dem, der bleve optagne i Loven af 24de April 1860, paa en anden Maade, end man nu vil, at denne skal forstaaes. Der var jo Intet rimeligere end at antage, at den Fortolkning, som Højesteret havde antaget som gjældende for, hvad der skulde forstaaes ved „lovbestemte Afgifter“, ogsaa maatte gjøres anvendelige paa Loven af 24de April 1860, der udkom, efterat denne Fortolkning var givet, i hvilken man brugte accurat de samme Udtryk som tidligere. — Forsaauidt den ærede Forslagsstiller ogsaa ankede over, at Ministeriet ikke med Rette har henholdt sig til de vedkommende Brugere istedetfor at henholde sig til de offentlige Stiftelser, skal jeg dertil blot bemærke, at Ministeriet ogsaa i denne Henseende har været nødt til at holde sig til de lovbestemte Forstrifter; men nu er det i Loven om stemplet Papir udtrykkelig sagt, at man skal holde sig til Modtageren eller Ihændehaveren af det Document, der er skrevet paa urigtigt Stempelpapir, og at denne eventualiter har Regres til Udstederen. Det er ingenlunde Ministeriets Sag at afgjøre Striden mellem Modtageren og Udstederen af Documentet, om hvem af dem der skal udrede Beløbet; Ministeriet kan kun holde sig til Den, der er i Besiddelse af Documentet.

Alberti: Det, som det kommer an paa i denne Sag, er efter min Mening at revidere og udbedre Loven af 24de April 1860 paa det Grundlag, som den fornøftigviis maa antages at skulle have været bygget paa. Den ærede Forslagsstiller og adskillige andre Medlemmer af Thinget have indbragt et andet Lovforslag om at give Loven af 24de April 1860 Anvendelse paa Herlufsholms og flere andre Stiftellers Gods, og dersom dette Lovforslag bliver vedtaget, vil denne Lov af 1860 faae en meget

betydelig Fremtid; den vil blive anvendt paa et stort Antal Fæste- og Leiesteder. Jeg troer derfor, at det vilde være heldigt, om man kom dertil, at man reviderede og udbedrede Loven af 24de April 1860 i dens Heelhed og ikke blot med Hensyn til de Punkter, som ere bragte paa Bane her, det stemplede Papir og Halvprocentafgiften, saa at man ogsaa udstrakte Undersøgelsen, Revisionen og Udbringningen til andre Dele af denne Lov, som man ansaae, enten for at være ufuldkomne, eller for at være opfattede og anvendte paa forskjellige tildeels modstridende Maader af de forskjellige Taxationscommissioner, som have haft Loven til Anvendelse. Da Loven af 1860 forudsætter, at der skal være ligesaamange Taxationscommissioner, som der er Stifter, altsaa 7, er det let begribeligt, at Loven er anvendt meget forskjellig eller idetmindste noget forskjellig i de forskjellige Egne af Landet paa de selsomme Tilfælde. Endvidere have de Stiftelser, paa hvilke Loven skulde anvendes, hørt under to forskjellige Ministerier, nemlig Justitsministeriet og Cultusministeriet, og dernæst er der kommet et tredje Ministerium til, som har grebet ind i Anvendelsen, nemlig Indrengsministeriet, forsaavidt Indtræderne til det Offentlige angaaer. Det er da heraf blevet en Følge, at der har fundet forskjellige Brevvevlinger og Forhandlinger Sted om Forstaaelsen af denne Lov, og de Resultater, som ere udkomne af disse Forhandlinger trænge til en Bearbejdelse i den Mand, hvori Loven af 24de April 1860 er givet. Det er en saadan Bearbejdelse, jeg kunde ønske samtidig med det Forslag, som nu foreligger her til Behandling. Jeg troer, at det er practisk ligeegyldigt, hvad enten den forrige Justitsminister har Ret i sin Anvendelse af en Højesteretsdom eller ikke, jeg mener, at det, som for Diebliffet maa være Opgaven, er at faae den Bestemmelse, som nu ligger for, givet en saadan Anvendelse, som i Virkeligheden tilsigtedes ved Loven af 24de April 1860. Med det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen) deler jeg den Mening, at navnlig § 4 i Loven af 1860 trænger til en Revision, og at det vilde være hensigtsmæssigt, om der kom en nærmere Bestemmelse om, hvorledes den Deel af Rjøbesummen, som om-